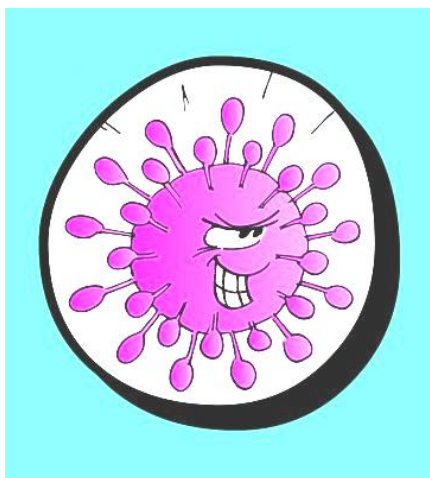


Wijkkrantje
maart
2022



<http://www.wijkginderbroek.be>



Dit is al ons derde Wijkkrantje van dit jaar. Een jaar dat toch alweer onder een moeilijke coronagesternte is gestart. Daardoor 'lijden' alle sociale verenigingen nog altijd onder de coronacrisis, ook onze wijkwerking, want het programma is bijna helemaal stil gevallen en het comité ziet op dit ogenblik weinig perspectief en impact op zijn werking.

Maar de redactieraad van het Wijkkrantje blijft gaan voor een maandelijkse uitgave. Hoelang nog, is moeilijk te bepalen.

Meer nog dan de zomer is de lente het seizoen waar iedereen verlangend naar uitkijkt. Nu ingeduffeld tegen de gure koude, zich warmend aan een snorrende kachel of hete radiator, dromen we stilletjes van een frisgroene lente.

Met het ontwaken van de natuur zal de mens zijn alledaagse vreugde en vrolijkheid hervinden onder een pril zonnetje. Jong en oud voelt al warmhartige lentekriebels in de buik. Toch nog iets om naar uit te kijken.



Parkeren in Mol-Centrum

Blauwe zones met parkeerschijf

In onze wijk verandert bij de nieuwe parkeerregeling niet zo veel.

Je kunt in heel de wijk nog altijd gratis parkeren, ook op de randparkings achter de Rivierstraat en aan de sportcomplex Den Uyt.

Alleen de Rode Kruislaan, de weg naar de sporthal (foto), ligt vanaf 1 februari ook in de blauwe zone, dus parkeerkaart verplicht.

De blauwe zone van Mol-Centrum begint net voorbij de Nieuwstraat en van daar af moet je overal een parkeerkaart leggen. Die schijf geeft je dan het recht om twee uur gratis te parkeren. Alle dagen van 9 tot 18 uur, behalve op zon- en feestdagen.

Als je de parkeerschijf in de blauwe zones niet legt of uw wagen langer dan 2 uur geparkeerd laat staan, betaal je 15 euro per dag. Denk er ook aan dat de Marktparking vanaf 1 februari betalend is. Maar daar mag je dan wel je auto 15 minuten gratis parkeren als je die speciale parkeerkaart 'gratis kwartiertje' gebruikt.



Hart voor samen

Elke kaart die je verstuurt, geeft een goed gevoel...

Zoals in het vorige Wijkkrantje is meegedeeld, staat de rode, openbare brievenbus nu op het Pleintje.

Het soldatenpaadje



Op de website van de Feestcommissie van Ezaart lazen we:

Het Soldatenpaadje is een openbare weg op privé terrein, ongeveer 1 m breed en die vertrekt aan de huidige Beekstraat ten zuiden van het pleintje van Ginderbroek en eindigt ten zuiden van de Hessie. Het paadje loopt evenwijdig met de vroegere landweg van Mol naar Geel.

Foto: Het paadje van Borgerhoutsendijk naar Hooistraat, dat deel uitmaakte van het Soldatenpaadje

Vanwaar die naam?

In de Eerste en Tweede Wereldoorlog liepen de soldaten niet zo graag in het vizier van de vijand. Daarom meden zij de grote baan, en kozen liever voor paadjes die verscholen lagen tussen haag en heg.

We voegen er even aan toe. Dat Soldatenpaadje liep verder naar de kerk van Mol-Centrum. En we zouden het daarom ook een kerkpaadje kunnen noemen. Als je van Ezaart kwam volgde men de Beekstraat, dan langs het verdwenen paadje achter de tuinen van de woningen van Ginderbroek en de Nieuwstraat tot aan de huidige De Biststraat. Daarna volgde men het paadje (toen het Heipaadje genoemd) langs de Molse Nete tot tegen de gebouwen van het 'gesticht' in de huidige Rivierstraat, om zo op de Markt terecht te komen.

Of veel soldaten of kerkgangers dit modderig paadje hebben gebruik, betwijfelen we.

Madeleine Coomans



We vernemen het overlijden van Madeleine van Vic Willekens. Ze hebben lange tijd in onze wijk gewoond. Enkele jaren na het overlijden van Vic heeft Madeleine Coomans (1928-2022) een appartement gekocht in de Edmond Van Hoofstraat.

Vic baatte een van de eerste garages met een benzinestation in onze wijk uit. Toen hij bij zijn schoonbroer, ijzerhandelaar Louis Vanhees, ging werken, verhuurde hij zijn garage aan Honda. Nu is er Perswinkel 't Pleintje gevestigd.

Tijdens onze papieracties reed Vic met de wagen van Van Hees Metalen rond en hij hielp ook bij de opbouw van het Kersthuis. Madeleine hielp bij de binneninrichting ervan.

In de brochurereeks: *Zo leefde Ginderbroek in Congo* hebben zij hun wedervaren in onze kolonie uitgebreid verteld.

Een dikke week na hun huwelijk op 29 december 1951 vertrok Vic naar Congo, alleen. Hij zou er het bed voor Madeleine wel gaan opmaken en warm houden. Het was een heerlijk weerzien toen Vic drie maanden later zijn Madeleine in Stanleyville ging verwelkomen. Zij was meegereisd met mensen van Bilzen die van vakantie in België terugkwamen. De man, ook een mecanicien, zou in 1960 door muitende soldaten doodgeschoten worden.

Ondertussen was er een plantage in Baminga/sur/Kasaï, ten noorden van Kikwit, vrij gekomen. Nonkel Staf kocht ze, een plantage van 50 ha aan de Kasairivier. Nonkel Staf en Vic zouden samen de plantages uitbouwen en beheren. Ze verdeelden de winst, maar gebruikten het geld vooral om de plantages uit te breiden. Op hun domein woonden ongeveer 900 zwarte inlanders in zelfgebouwde, rechthoekige hutten, die slechts één vertrek hadden.

's Morgens om zes uur was het 'appel'. De namen werden door Vic afgeroepen en iedereen kreeg zijn werk: gaan vissen, hout hakken, palmpitbomen planten en plantages van koffiebonen, ananas en bananen aanleggen, vruchten plukken, de gebouwen opknappen, de machines en de wagens nazien en vooral werken in hun zelf ingerichte olijfoliefabriek.

Op 30 juni 1960 werd Congo onafhankelijk. De volgende morgen slenterden de inlanders naar het huis van Vic en Madeleine, met hun zondagse kleren aan: een wit hemd met manchetten, een lange broek, een hoed op. Ze weigerden nog te werken, want ze waren onafhankelijk.

Een week na de onafhankelijkheid begon de mouterij van Congolese soldaten en na enkele opstootjes besloten Vic en Madeleine terug naar België te keren. Ze namen hun geld en waardevolle papieren mee, lieten hun woning, de magazijnen, de drie auto's, de plantages en hun mensen achter, stapten op de boot van hun naaste overbuur en voeren de Congo af tot in Brazzaville. Dagen daarna vlogen ze met hun zoontje terug naar België.

Vic vaart met zijn zoontje in een prauw naar hun koffieplantage aan de andere kant van de Kasai-stroom



(Het hele verhaal lees je in *Zo leefde Ginderbroek in Congo*, nr. 14 a, p. 100 -124)



MONA is een vereniging die alle inwoners van Mol vertegenwoordigt in het overleg rond de berging van laag- en middelactief nucleair afval.

Moll. Nieuwstraat. Rue Neuve.



Moll. Nieuwstraat. Rue Neuve, 1903

Uit: *Molse dorpszichten tot 1905* (In Perswinkel verkrijgbaar)

Zicht op het eerste deel van de Nieuwstraat richting Markt.

De 'Nyeu straete' staat al in de cijnsboeken van 1472 vermeld. Het is zeker een laatmiddeleeuwse straat die de Plaetse (de Markt) verbindt met het lager gelegen Genebroek (Ginderbroek). De vlaggen aan de gevels hebben waarschijnlijk te maken met de Sacramentsprocessie op 14 juni 1903, die tweejaarlijks door Ginderbroek trok.

De eerste witte gevel rechts is de herberg van 'horlogemaker en herbergier' Corneel Cornelissen, met de toepasselijke naam 'In de klok'. Zijn zoon Louis neemt de herberg over en Stans, de dochter van Louis, wordt de toekomstige vrouw van Jefke Duuter (Geuens), de latere honderdjarige van Ginderbroek, gevierd in 1979 met onder meer een reuze-optocht.

De statige woning met verdieping in de verte is van de veearts Louis Vanderhoydonck, ernaast woont landbouwer Jan Huysmans. Rond 1909 bouwt Louis Heukelen, vóór de kleine woning van Huysmans nog een groot hoekhuis. Na enkele verbouwingen is het vandaag nog te herkennen als babywinkel 'Nathalie'.



(Een uitvergroting) De kledij in de jaren rond 1900: nog met een 'neusdoek' bij de oudere vrouw, al witte bloesjes bij de jonge meisjes en een wit hemd met een 'gilet' (een mouwloos vest) bij de mannen. Ze staken hun horloge in de zak van hun 'gilet' en maakten de horlogeketting vast aan een knoopsgat. Daarnaast verborg een 'gilet' de bretels die een man eronder draagt.

Na de Eerste Wereldoorlog werden polshorloges populairder en daarmee verloor het 'gilet' een belangrijke functie en werd het kledingstuk ingeruild voor een gebreide trui of pullover.



Foto 2022



Help Brandwonden Kids

Ze ondersteunen brandwondenpatiëntjes tot 18 jaar.
(Zie Dorpskrant Ginderbroek dec. 2021)

Al voor het tweede jaar op rij organiseren ze een 'afhaalontbijt' (20 euro) of een 'afhaalbrunch' (25 euro), nu op zondag 20 maart en af te halen in de Gouverneur te Mol-Ezaart, tussen 8.00 en 12.15 u.

Te bestellen en te betalen ten laatste vóór donderdag 17 maart, op bankrekening BE25 7785 9883 2282, Help Brandwonden Kids, Oude Molenstraat 117, Mol

Meer info: Secr. Marc Lodewijckx, Oude Molenstraat 117, Mol

Website: www.helpbrandwondenkids.be

Vita Den Uyt



Momenteel vinden er renovatiewerken plaats aan het openluchtzwembad Vita Den Uyt aan De Biststraat. De volledige vloer van het buitenbad wordt vervangen.

Op woensdag 23 februari was het al exact drie jaar geleden dat het zwembad Vita Den Uyt officieel open is!